

в) У нарѣчія за качество и мѣсто; като: добръ, злѣ, горѣ, долѣ, едѣ? кѣдѣ? и пр.

г) Слогъ нѣ, сбранъ въ начяло на мѣстоименія, нарѣчія и при глаголѣ *имамъ*; като: нѣкой, нѣмамъ, нѣчто, нѣколко. Обаче слогъ не, кога показва отрицаніе пише ся, отдѣлно отъ глагола, съ е; като: не щѣ, не ходѣ.

д) Прѣдлози: прѣ, прѣдѣ, прѣзѣ, чрѣзѣ и слѣдѣ.

е) Буква ѣ, кога ся намира въ главный корень на рѣчь-тѣ удрѣжа ся и у всичкы произведены отъ неѣ; като: вѣно, вѣнецъ, вѣнчявамъ, вѣнчило, вѣнчилникъ, вѣнцено-сецъ и пр.

ж) Най-сѣтнѣ буква ѣ ся намира въ корена у слѣдующы-ты рѣчи:

Бѣгѣ, бѣда, бѣлый, бѣлѣгѣ, бѣсѣ, брѣгѣ, блѣдный;

Вѣжды, вѣкѣ, вѣнецъ, вѣщѣ (вѣщица), вѣра, вѣрѣмя, вѣсѣ (тегло), вѣсѣть (извѣстїе), вѣтѣрь;

Гнѣздо, грѣхѣ, гнѣвъ, гнѣтъ.

Дѣва, дѣдо, дѣло, дѣлѣ, дѣте;

Желѣзо; звѣзда, звѣрь, змѣй, зѣница;

Колѣно, крѣпкый, крѣпость, крѣплѣ.

Лѣвый, лѣность, лѣтъ, лѣто, лѣсица, лѣкѣ;

Мѣдѣ (отъ неѣ мѣдникѣ), мѣтамъ, мѣсто,

мѣсѣ, мѣра, мѣна, мѣсяцѣ; мѣхѣ; невѣста,

нѣмѣ, обѣдѣ, орѣхѣ, обѣщавамъ;